

Anti-viral therapy is associated with improved survival but is underutilised in patients with hepatitis B virus-related hepatocellular carcinoma: real-world east and west experience

Chen VL, Yeh ML, Le AK, Jun M, Saeed WK, Yang JD, Huang CF, Lee HY, Tsai PC, Lee MH, Giama N, Kim NG, Nguyen PP, Dang H, Ali HA, Zhang N, Huang JF, Dai CY, Chuang WL, Roberts LR, Jun DW, Lim YS, Yu ML, Nguyen MH.

Aliment Pharmacol Ther. 2018 Jul;48(1):44-54

Περίληψη

Εισαγωγή: Ο ιός της ηπατίτιδας Β (HBV) αποτελεί την κύρια αιτία ηπατοκυτταρικού καρκινώματος (ΗΚΚ) παγκοσμίως. Παραμένει ασαφές στον πραγματικό κόσμο πως η αντι-ιική θεραπεία επηρεάζει την επιβίωση μετά τη διάγνωση του ΗΚΚ.

Μέθοδοι: Αυτή ήταν μια διεθνής πολυκεντρική μελέτη 2518 HBV-σχετιζόμενων περιπτώσεων ΗΚΚ μεταξύ του 2000 και του 2015. Cox αναλογικά μοντέλα κινδύνου χρησιμοποιήθηκαν για να εκτιμηθούν οι αναλογίες κινδύνου (hazard ratio – HR) με 95% (CI) για την αντι-ιική θεραπεία και την κίρρωση στον κίνδυνου θανάτου αυτών των ασθενών.

Αποτελέσματα: Περίπου 48% των ασθενών έλαβαν αντι-ιική θεραπεία οποιαδήποτε στιγμή, αλλά μόνο 17% βρίσκονταν σε θεραπεία κατά τη διάρκεια της διάγνωσης του ΗΚΚ (38% σε κέντρα των ΗΠΑ, 11% σε Ασιατικά κέντρα). Αντι-ιική θεραπεία θα είχε υποδειχθεί για > 60% των ασθενών βάσει των Αμερικάνικων κριτηρίων. Οι ασθενείς με κίρρωση είχαν χαμηλότερη 5ετή

επιβίωση (34% vs 46%; $p < 0.001$) ενώ οι ασθενείς που λάμβαναν αντι-ιική θεραπεία είχαν αυξημένη 5ετή επιβίωση συγκριτικά με τους ασθενείς χωρίς θεραπεία (42% vs 25% με κίρρωση και 58% vs 36% χωρίς κίρρωση; $P < 0.001$ και για τις 2 συγκρίσεις). Παρόμοια ευρήματα παρατηρήθηκαν για άλλες υπο-ομάδες ασθενών σύμφωνα με το στάδιο του καρκίνου και το είδος της αντικαρκινικής θεραπείας. Η αντι-ιική θεραπεία συσχετίστηκε με μια μείωση στον κίνδυνο θανάτου, είτε άρχισε πριν ή μετά τη διάγνωση του ΗΚΚ (προσαρμοσμένη HR 0.62 και 0.79, αντίστοιχα; $P < 0.001$).

Συμπεράσματα: Η αντι-ιική θεραπεία βελτιώνει την συνολική επιβίωση σε ασθενείς με HBV-σχετιζόμενο ΗΚΚ ανεξάρτητα του σταδίου του καρκίνου και του είδους της θεραπείας αλλά βρέθηκε να υπο-χρησιμοποιείται τόσο σε κέντρα των ΗΠΑ όσο και της Ασίας. Απαιτείται πιο εκτεταμένη χρήση της αντι-ιικής θεραπείας σε HBV-σχετιζόμενο ΗΚΚ καθώς και καλύτερη σύνδεση με τις παροχές φροντίδας στους HBV ασθενείς.

Σχόλιο:

Σε αυτή τη μελέτη των Chen και συν. βρέθηκε ότι η χρήση αντι-ιικής θεραπείας οποιαδήποτε στιγμή συσχετίζεται με μείωση στη συνολική θνητότητα αυτών των ασθενών κατά 20-40%. Μάλιστα φάνηκε ότι το όφελος της αντι-ιικής θεραπείας διατηρείται ανεξάρτητα από το στάδιο του καρκίνου κατά BCLC και το είδος της θεραπείας ακόμα και σε ασθενείς που βρίσκονταν μόνο σε παρηγορητική θεραπεία.

Ένα απογοητευτικό εύρημα της παρούσας μελέτης ήταν το χαμηλό ποσοστό χρήσης αντι-ιικής θεραπείας. Το ποσοστό αυτό ήταν χαμηλότερο σε κέντρα της Ασίας συγκριτικά με των ΗΠΑ, αν και παρέμενε χαμηλό στην ομάδα των

ΗΠΑ με μόνο 40% να λαμβάνουν αντι-ιική θεραπεία κατά τη διάγνωση του ΗΚΚ. Υπάρχουν 2 δυναμικές εξηγήσεις για αυτή την παρατήρηση: ότι οι ασθενείς δεν συναντούν τα τοπικά κριτήρια για έναρξη αντι-ιικής αγωγής ή ότι τα συναντούν αλλά παρόλα αυτά δεν έλαβαν θεραπεία.

Τα δεδομένα αυτής της μελέτης υποδεικνύουν επίσης κακή σύνδεση με τις παροχές φροντίδας με σημαντικά κενά που προκύπτουν από την μειωμένη επιτήρηση και την καθυστερημένη διάγνωση καθώς και την υπο-θεραπεία ασθενών που συναντούν τα κριτήρια χορήγησης θεραπείας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες διεθνών κοινοτήτων.

Συμπερασματικά, η χορήγηση αντι-ιικής θεραπείας οποιαδήποτε στιγμή σε ασθενείς με ΗΚΚ σχετιζόμενο με HBV σχετίζεται με 20-40% χαμηλότερη θνητότητα και αυτή η ωφέλιμη δράση είναι ανεξάρτητη της ηλικίας, της ύπαρξης ή όχι κίρρωσης, της σοβαρότητας της κίρρωσης, του σταδίου του καρκίνου και της αντικαρκινικής θεραπείας. Βρέθηκε επίσης χαμηλό ποσοστό χρήσης αντι-ιικής θεραπείας με την πλειοψηφία των ασθενών να μη λαμβάνουν αντι-ιική αγωγή πριν τη διάγνωση του ΗΚΚ, παρόλο που οι περισσότεροι συναντούσαν τα κριτήρια έναρξης αγωγής σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες. Περισσότερες μελέτες απαιτούνται προκειμένου να κατανοηθούν και να ξεπεραστούν οι φραγμοί κατάλληλης διαχείρισης ασθενών με HBV λοίμωξη.

Link: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/apt.14801>

Μαρία Καλαφατέλη

Ειδικευόμενη Γαστρεντερολογίας

Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών